

Bidrag til andre, fattige, selvejende Kirker. I 1863 var der egentlig ingen selvejende Kirker paa Landet undtagen paa Bornholm. Da stod de Thørningehnske Kirker og de 8 Sognes Kirker i Nr. Thystrup Herred ikke under Kongerigets Bestyrelse. Det var Købstadkirkerne, der var selvejende, og da Købstaden kunde ses som een Menighed, var der god Mening i Loven af 1863. Men ved dette Lovforslag har man søgt helt at gennemføre Bestemmelserne i Loven af 1863, rigtig nok i en lempeligere Form. Her kommer den altsaa ogsaa til at gælde selvejende Landsbykirker. Jeg kunde tænke mig, at der var adskillige, der vil sige: Hvorfor skal vi, der har velhavende Kirker, medens de andre maaske paa Grund af Uforstand er blevet fattige, hjælpe disse? Men gaar vi til det, Loven foreslaar, følger vi kun den Linie, vi har fulgt med Hensyn til Præstelønningerne, hvor de rigere Embeder hjælper de fattigere. For Resten følger man her ogsaa en gammel Tradition, hvad der kan ses af et gammelt Reskript af 9. Oktober 1666, som jeg er stødt paa. Den Gang var det en Generalkommissarius, der var sat over alle Landets Kirker. Efter dette Reskript skulde der udbetales 600 Rigsdaler af Kirkernes Beholdning til Trykning af Tyge Brahes Skrifter. Man vil altsaa se, at man den Gang saa paa disse Kirkers Formue som en samlet Enhed, som man kunde tage af til helt andre Formaal end kirkelige. Og her tager vi endda ikke til helt andre Formaal, men lader de rigere Kirker hjælpe de fattigere. Disse lempende Bestemmelser, man her træffer, gør, at de rigere Kirker neppe vil kunne undslaa sig for at hjælpe de fattigere.

I det andet Afsnit af Loven er der kun een Paragraf, nemlig § 21, og den handler om, hvordan man skal forholde sig med Kirkefonden. De Kirker, der er byggede her i København, er byggede af Kirkefonden, men den samme Slags kan vi faa andre Steder. Foreløbig gælder Bestemmelsen for Kirkefondens Kirker her i Byen.

I tredie Afsnit behandles de Kirker, der ejes af enkelte eller af Interessentskaber eller Institutioner. Der bruges det Ord „ejes“, men det er ikke et Ejeforhold, der her er Tale om, det er et Besiddelsesforhold, det er imidlertid en Betegnelse, der her i lang Tid er brugt. For disse Kirker vedbliver de nugældende Forhold i Virkeligheden at bestaa, idet Statens Indgriben indskrænkes til et Tilsyn med, at ikke noget af Kirkens Indtægter, Ejendomme

eller Inventariegenstande skilles fra Kirken, og at Kirken vedligeholdes i Overensstemmelse med Kirkesynsloven. Naar Tiendejeren iagttager dette, kan han bestyre Kirkens Anliggender, som han finder for godt. Hvis han bor udenfor Sognet, eller hvis der er flere Besiddere, skal der være en Fuldmægtig i Sognet, til hvem Meddelelser om Kirkens Anliggender kan rettes. I § 22 er der Tale om Kirker, der har en eller flere Ejere, medens der i § 23 tales om en anden Slags Kirker, nemlig dem, der er i Sameje mellem flere Personer. For disse Kirker træffes der særlige Bestemmelser, idet der for dem skal vælges en Kirkeværg og Kasserer, medens de andre Kirker, der ejes af en enkelt eller flere, kun skal have en Fuldmægtig boende i Sognet. Dette er et uklart Forhold, som jeg ikke rigtig forstaar, men som vistnok bestaar i vor Lovgivning allerede nu. Hvor mange eller rettere hvor faa Ejere af en Kirke skal der være, for at den skal høre ind under § 22, og hvor mange, for at den skal høre ind under § 23. Jeg har set i Matzens Kirkeret, at vi har en ministeriel Afgørelse af, at naar der er 7 Personer, er de i Samejeforhold, og saa falder Sagen ind under § 23, men naar der kun er 4, falder den ind under § 22. Det var imidlertid rart at faa en nærmere Bestemmelse af dette Forhold.

Ud over dette skal jeg ikke gøre Bemærkninger, men kun anbefale disse saare vigtige Lovforslag til Tingets Velvillie og til et kommende Udvalgs gunstige Behandling.

Borgbjerg: Det første af de Lovforslag, der er til Behandling, Kirkesynsloven, er med sine 67 Paragraffer et meget omfangsrigt Lovforslag, og de enkelte Paragraffer er jo særdeles detaillerede, maaske paa adskillige Punkter ikke saa lidt for detaillerede. Men netop som Følge deraf tror jeg, det ikke er nødvendigt for mig — det vil heller ikke være let for mig — ved Sagens første Behandling at gennemgaa alle disse Enkeltheder. Jeg vil derfor hellere vente med at fremsætte, hvad jeg kan have af Kritik, til den Udvalgsbehandling, som den ærede Ordfører for Flertallet (Moltesen) bebudede. Men jeg ønsker at sætte Fingeren paa et bestemt Sted i denne Lov og ogsaa i den anden Lov om Kirkers Bestyrelse. Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) kaldte disse to Lovforslag meget vigtige. Jeg vil gøre opmærksom paa, at de tillige vil blive ret dyre. Derom er der ingen